

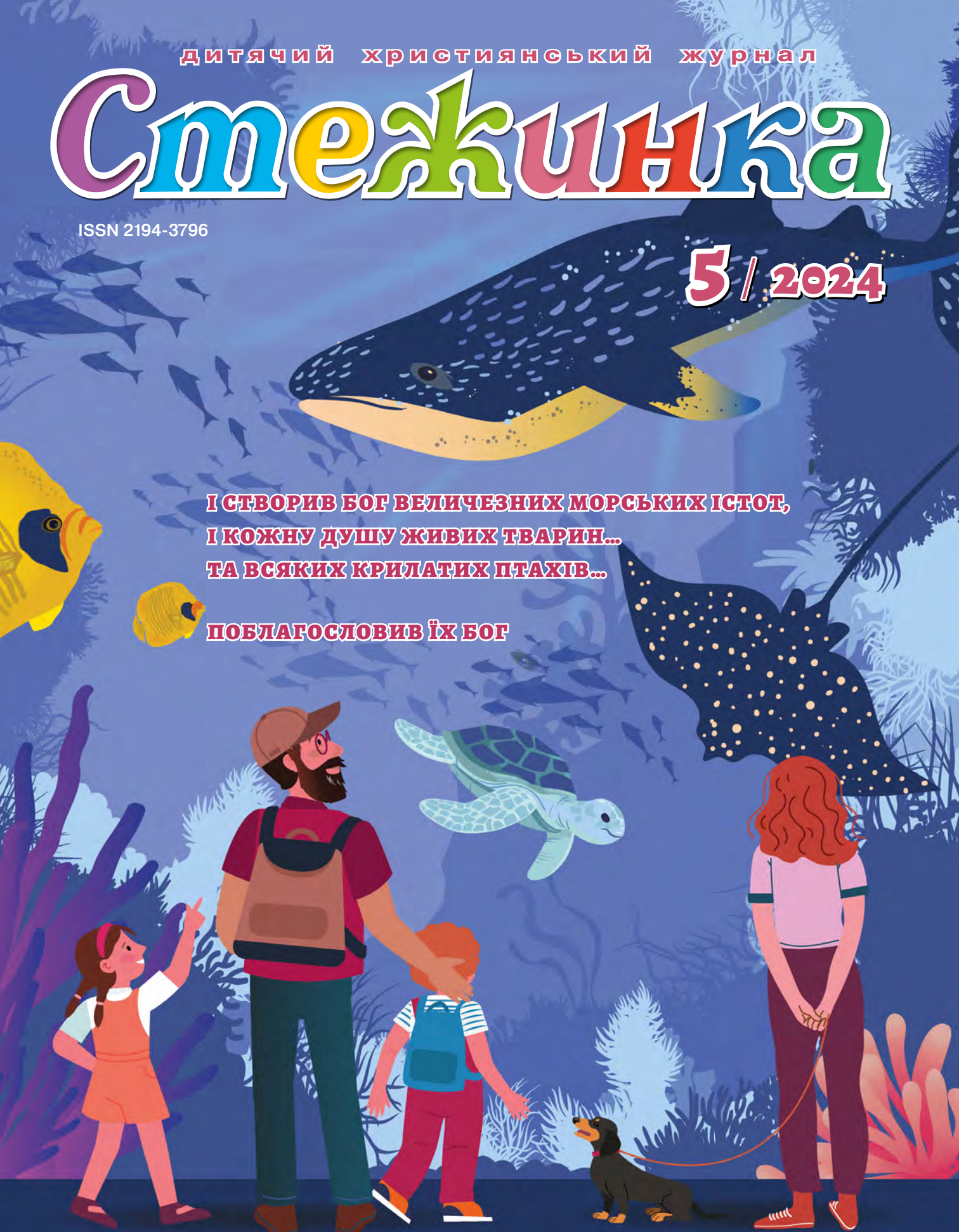
дитячий християнський журнал

Стежунка

ISSN 2194-3796

5 / 2024

**І СТВОРИВ БОГ ВЕЛИЧЕЗНИХ МОРСЬКИХ ІСТОТ,
І КОЖНУ ДУШУ ЖИВИХ ТВАРИН...
ТА ВСЯКИХ КРИЛАТИХ ПТАХІВ...
ПОБЛАГОСЛОВИВ ЇХ БОГ**

СТІМ ДИВОВИЖНИХ ДНІВ

Вадим Білий

Веня та Лія приїхали в гості до дідуся, який живе в Ізраїлі. Їхній дідусь – викладач біблійного коледжу, і він обіцяв онукам показати визначні пам'ятки, пов'язані з Біблією. Уперше в житті діти побачили пустелю та познайомилися з життям бедуїнів. Цікаво, куди дідусь повезе їх сьогодні?

П'ятий день

Веня та Лія прокинулися одночасно. Сини Аббаса випустили із загонів кіз та овець, а ті своїм беканням здійняли такий галас, що розбудили дітей. Діти вийшли з намету й побачили дідуся та його друга, які сиділи перед майже згаслим багаттям і про щось розмовляли. На залізному деку, що лежало на розжарених каменях, пеклися коржі. Від них линув такий аромат, що діти відразу відчували голод.

На циновці перед багаттям були невеликі чашки, глечик з молоком і кілька пучків зеленої цибулі й петрушки.

– Ідіть умийтеся й сідайте снідати, – усміхнувшись, сказав дідусь.

Діти привіталися з дорослими й побігли до причепа, на якому стояла бочка з водою для вмивання.

Коли вони повернулися, Аббаса вже не було – він вирушив у справах у Беер-Шеву, столицю пустелі Негев. Лія та Веня тільки й побачили вдалині куряву, що здіймалася за його джипом.

– Куди ми сьогодні поїдемо? – захотів дізнатися Веня.

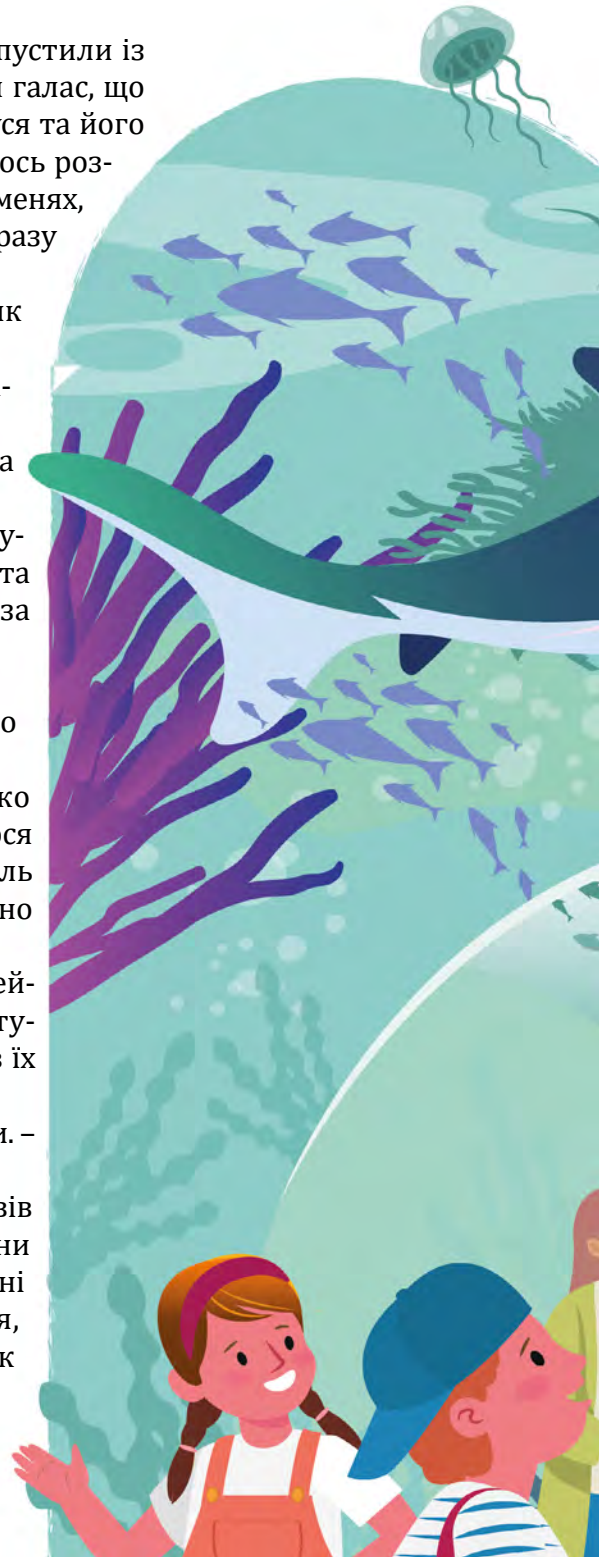
– На південь країни, в Ейлат. Але дорогою заїдемо в долину Тимна й подивимося шкінію, тобто храм-намет.

На території Тимни діти з дідусем провели близько години. Гід їм не знадобився: дідусь знав усе, як здавалося Вені та Лії. Особливе враження на дітей справила модель шкінії зібрання: вона була зроблена точнісінько, як описано в Біблії, у книзі Вихід.

На обід мандрівники зупинилися в кібуці Еліфаз – єврейській сільськогосподарській громаді. Від смачного частування дітей розморило, тож Марко Веніамінович усадив їх в автомобіль, і вони рушили далі на південь.

– Приїхали! – тихий голос дідуся вирвав дітей із дрімоти. – Маємо дві години на відвідування океанаріума.

Дідусь купив квитки, забезпечив дітей аудіогідом і повів їх у невелику залу, де переглянули чудове відео. Потім вони пішли до зали з напівкруглою прозорою стелею. Величезні скати й акули, безліч риб різної форми та забарвлення, надзвичайні корали... На всю цю красу діти дивилися, як то кажуть, з роззявленими ротами.

Коли величезна акула раптом попрямувала просто на Веню, який стояв біля скла, йому від страху аж дух забило. Хлопчику так приємно було відчутти на плечі дідусеву руку.

– А де ми ночуватимемо? – спитав онук, коли вони, збуджені та втомлені, сіли в машину.

– Маю в Ейлаті друга. Звати його Джон. Він має великий будинок, у якому збирається християнська громада. Біля будинку є простенький готель, там ми й зупинимось.

– Ти скрізь маєш друзів! – із захопленням сказала швидше ствердно, ніж запитливо Лія.

– Так, – відповів з радісною усмішкою дідусь. – Це великий привілей бути членом Божої сім'ї, Його святої Церкви. Ми по всьому світу маємо братів і сестер.

Джон сердечно прийняв гостей, показав їм їхні кімнати, провів на кухню й запропонував самим приготувати вечерю. Чоловік дуже поспішав: цього вечора мав призначену зустріч із гостями з Китаю.

За столом Лія спитала дідуса:

– А навіщо Бог створив так багато різних риб? Деякі страшні...

– Бо Він – Творець. Його фантазія безмежна. Чи знаєш, що немає у світі жодної сніжинки, яка була б копією іншої? Мабуть, Богові дуже подобається різноманітність. А страшними ті риби нам тільки здаються.

Дідусь дістав з рюкзака свою вже досить пошарпану Біблію і прочитав: «І створив Бог величезних морських істот, і кожную душу живих тварин, якими наповнилися води за їхнім родом, та всяких крилатих птахів за їхнім родом. І побачив Бог, що так добре. Поблагословив їх Бог, кажучи: Плодіться й розмножуйтеся, наповнюйте воду в морях, а птахи нехай множаться на землі! Був вечір, і настав ранок, – день п'ятий».

Відклавши Біблію, дідусь помолився, благословив дітей і сказав:

– День п'ятий! Так швидко лине час. А зараз чистіть зуби та йдіть спати. Завтра на нас чекає довгий шлях.

Веня вві сні раз у раз здригався: йому снилися зубасті акули й величезні незграбні черепахи, які то пильно дивилися йому в очі, то докірливо хитали головами.

Далі буде...

ПІД НАГЛЯДОМ

Олена Хеттлер

Петрику, ти сам хочеш запалити ліхтар?

Хочу. Лишень... боюся трохи. Я ще ніколи не запалював сам сірника.

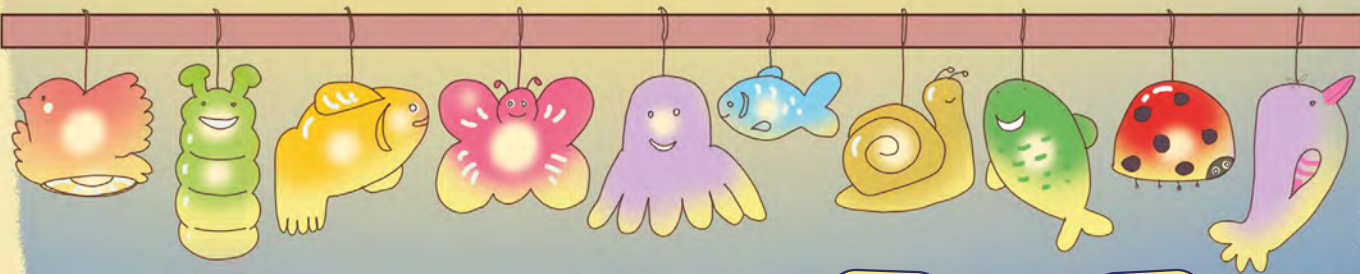
Зачекай! Мої мама з татом зараз допоможуть!

Це добре, що ти такий обережний! Страх нам для того і дано, щоб уберегти від небезпек.

А Біблія говорить ще і про страх Божий. Мати страх Господній означає любити, шанувати і слухатися Його.

Запиши слова з карток над відповідними ліхтариками. Про яке важливе почуття розповідає Біблія? Це одна з тем нашого журналу.

мудрості є

Господній;

у тих,

добрый

Початком

хто

має.

страх

розум

Його (страх)

ПРО ЩО СПІВАЄ ДАВИД?

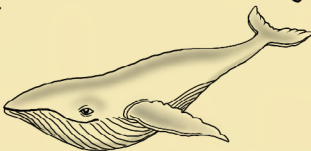
Ельвіра Цорн

Один із псалмів Давида починається такими словами: «Господь – моє світло і моє спасіння...» Продовження цього речення сховане в наведених нижче словах. Відгадай слова, а з пропущених букв склади продовження.

1. Ни__ __дим.
2. Гөл__ __фа.
3. Да__аск.
4. Натхн__ __ня.
5. Об__ тниця.
6. Ш__ __в'язок.
7. Нещаст__.
8. Муль__ __ки.
9. У__ мішка.
10. Заздріст__.

Обведи всі малюночки, які стосуються діяльності Давида, та знайди 2 зайві. Порахуй у них літери. Де літер менше – то номер псалма, де більше – номер вірша. Знайди цей вірш у книзі Псалмів і випиши його. Так дізнаєшся, що для тебе робить Господь.

Зайві слова: _____

_____ літери

_____

_____ літер

Пс. __: __ «Я лягаю, сплю і прокидаюся, бо _____».

Вальдемар Цорн

РОЗВІДНИКИ

Народ ізраїльський був у пустелі Паран, коли Мойсей покликав до себе на зустріч перед Скинією вождів із кожного племені та звернувся до них зі словами:

– Бог сказав, щоб із кожного племені по одній людині пішли в розвідку. Хай оглянуть усю землю та дізнаються, які там люди живуть. Чи багато їх там? Чи укріплені міста й села? Які там поля й сади? І принесіть із собою плоди землі.

Вирушили розвідники через пустелю Сін на північ і пройшли до Хеврона. Оглянули вони всі міста й побачили, що живуть там нащадки велетнів, синів Енака, люди сильні та відважні. А міста всі – з високими укріпленими мурами. У долині Ешкол розвідники зрізали таке велике гроно винограду, що нести його треба було вдвох.

Повернулися чоловіки й почали навперебій звітувати, яка багата та земля, які сильні там люди та які міцні міські мури, за якими живуть мешканці землі тієї.

– Ніяк нам не здолати тих велетнів, – говорили налякані розвідники. – Поряд з ними ми наче сарана.

Тільки Халев та Ісус Навин заперечили своїм товаришам:

– Земля, яку Бог обіцяв нам, прекрасна. Там справді, як кажуть, тече молоко й мед. А велетні нам не страшні, бо з нами Господь, Бог наш. Він привів нас сюди, тож Він дасть нам у володіння і країну, яку обіцяв нашим батькам.

Почувши від розвідників таку вістку про обіцяну землю, ізраїльтяни злякалися, засмутилися й усю ніч плакали й нарікали. Уранці прийшли вони до Аарона та Мойсея.

– Краще б ми померли в Єгипті! Навіщо Бог привів нас сюди?! Щоб ми загинули від меча? Дружини наші та діти наші опиняться в неволі! Чи не краще нам повернутися до Єгипту?

Мойсей та Аарон упали долілиць перед народом. А Ісус Навин і Халев роздерли на собі одяг і сказали:

– Земля, яку ми оглядали, дуже гарна! Бог дасть її нам. І ворогів не бійтеся. Тільки не бунтуйте проти Бога!

Проте весь народ хотів побити камінням Ісуса Навина й Халева. Але Господь заступився за чоловіків: слава Божа явилася всьому народові в осяяній хмарі. І Бог промовив:

– Сорок днів ви оглядали землю. Тепер ви сорок років блукатимете пустелею. Ви казали, що ваші діти потраплять у полон. За це лише діти ваші й увійдуть до краю, який Я обіцяв, а ви всі загинете в пустелі. Я – Господь! Як Я сказав, так і буде. Тільки Халев та Ісус Навин з усіх розвідників увійдуть у Ханаан, бо вони повірили Мені.

Так воно потім і сталося.
Прочитай про цю подію у книзі Числа, у розділах 13–14.

Як ти вважаєш?

1. Скільки днів розвідники оглядали країну, яку обіцяв їм Бог?
2. Скількох розвідників послали в Ханаан?
3. Як звали двох розвідників, які не налякалися, а повірили Богові, що Він дасть їм обіцяну землю?

ІСУСУ ТАКОЖ БУЛО СТРАШНО

Олексій Мюллер

Чого ти боїшся? Я, наприклад, боюся собак. Якось, коли я був маленьким, ми всією сім'єю йшли сусідською ділянкою. У цей час господиня тримала за повідець собаку, щоб ми могли спокійно пройти їхнім подвір'ям. Собака голосно гавкав, бачачи чужинців. Якоїсь миті він вирвався з рук господині й кинувся на нас. Ми всі заціпеніли від жаху. Чомусь із нас чотирьох собака кинувся саме на мене. На диво, він не вкусив мене, але сильно вдарив носом. Що діялося далі, я вже не пам'ятаю. Імовірно, я був у такому шоці, що знепритомнів. Відтоді я панічно боюся собак. Ну, можливо, крім лабрадорів і шпіців.

Ми всі чогось боїмося: собак, павуків, темряви, висоти... Один мій друг боїться літати літаком, а інший – води, бо не вміє плавати. Але що нам робити з нашими страхами?

Треба пам'ятати: якщо ми віддали своє серце Ісусу, то Він Духом Святим оселився в нас, а отже, ми живемо Його силою і перебуваємо під Його охороною.

Юдейський цар Йосафат одного разу дав таку настанову: «Ви маєте діяти в Господньому страхі, справедливо і зі щирим серцем» (2 Хронік, 19:9). Це дуже добрий принцип. Нам треба ходити у страху Господньому – це означає боятися засмутити Господа своїм непослухом чи недовірою.

Про Ісуса сказано, що перед арештом і стратою «Він узяв із Собою Петра, Якова та Івана і почав сумувати й тривожитися» (Марка, 14:33). Це було дуже страшно: взяти на Себе гріхи всього світу і вмирати на Голгофі тяжкою смертю. Однак Ісус пішов на це, сказавши: «Хай буде воля Твоя», і врятував нас, подолавши смерть. Ми всі чогось боїмося, але необхідно діяти попри страх, покладаючись у всьому на Христа.

ЖУЧКИ ТА ПАВУЧКИ

Юлія Льчук

Знайди в буквенному лісі назви 18 комах, яких створив Господь, та закресли їх. Дізнайся початок притчі Соломона, записавши всі зайві літери, і вивчи її напам'ять.

Я	С	Т	А	Р	Г	А	Н	Т	Р	А	К	Б
Ц	Ж	Д	Ж	М	І	Л	Ь	Б	Б	Х	Л	О
И	Г	У	А	С	О		А	О	Д	Р	О	Г
Н	М	С	К	П	А	Б	К	Р	Ж	А	П	О
Е	У	О	Д	Х	К	У	Н	А	О	В	А	М
С	Х	І	А	А	В	Й	Н	М	Л	Л	Х	О
У	А	Р		А	А	В	Ч	О	А	И	О	Л
Г	У	А	П	Є	М	У	Д	К	Р	К	Л	
М	О	С	Ц	В	І	Р	К	У	Н	Т	Б	І
Ч	Е	Р	В'	Я	К	К	И	Л	Е	Т	Е	М

-----,

і славі передує павора.

Про кого з комах написано:

- 1) до нього можна доторкнутися руками, але буває і в царських палатах (Пр. 30:28) _____;
- 2) вона не має царя, однак вирушає шеренгами (Пр. 30:27) _____;
- 3) цей народ не сильний, але влітку робить собі запаси їжі (Пр. 30:25) _____.

Перевір себе, відповівши на питання:

- Скільки ніжок має павук? ____
- Скільки ніжок має сонечко? ____
- Скільки крил у бабки? ____
- Скільки крил у бджоли? ____

ЗВІСТКА ПРО ХРИСТА ПО-ТУРЕЦЬКИ

Іван Вилков

На запитання нашої 6-річної читачки із США Сефори Шаповалової відповідає болгарський місіонер Велі Мустафов. Він – співробітник місії «СВІТЛО НА СХОДІ» в місті Слівен і працює там із турецькомовним населенням.

Чи беруть участь у вашому служінні діти-місіонери?

Я маю двох доньок і сина. Доньки вже заміжні й живуть окремо. Сина звать Алі, йому 14 років, він навчається в технікумі. Разом зі мною він бере участь у богослужіннях у нашій церкві. Він грає на музичних інструментах у групі прославлення. Також він їздить зі мною в місіонерські подорожі в навколишні села. Ми відвідуємо там маленькі церкви та підбадьорюємо християн. Алі допомагає в молодіжному та дитячому служінні.

А ще мій син розповідає про Бога та про своє служіння в церкві однокласникам. Він розмовляє із сусідськими дітьми, запрошує їх до церкви й дарує їм журнали «П'ЯТЕНКА» – це «СТЕЖИНКА» болгарською мовою. На жаль, Алі бачить, як дехто з них потім викидає журнали. Можливо, це пов'язано з тим, що діти з турецьких сімей не дуже добре розуміють болгарську мову й не можуть усе прочитати. Якби «П'ЯТЕНКА» виходила ще й турецькою, було б набагато краще.

Є в нашій церкві й інші діти-місіонери, які діляться Доброю Звісткою про Христа зі своїми однолітками: на вулиці, де вони грають одне з одним, та у школах.

© СВЕТЛИНА НА БАЛКАНИТЕ

Велі (праворуч) та Алі Мустафови готуються до музичного служіння

Скільки людей за рік приймає у вас хрещення?

Хрещення ми проводимо раз на рік: улітку, на природі, в одній дуже гарній річці. Перед цим для нововернутих християн проводимо уроки з вивчення Біблії. Минулого року ми мали дев'ять хрещених, більшість із них – молодь. Десятеро людей охрестилися цього року.

Що ви робите, коли сильно втомлюєтеся від служіння людям?

Я маю не так багато можливостей для відпочинку, але іноді вечорами знаходжу час усамітнитися із сім'єю, поговорити з дітьми. Коли сильно втомлююся, у молитві прошу сил у Бога. Не можу повністю вимкнути телефон. Він у мене завжди на зв'язку, удень і вночі, бо часто люди телефонують із терміновими проханнями: помолитися за хворих, за різні проблеми. Таке в нас життя, такі культурні традиції серед турків-мусульман, де ти маєш завжди бути готовий відгукнутися на потреби людей.

© СВЕТИНА НА БАЛКАНИТЕ

Християнська молодь несе хрест у мусульманському кварталі міста Слівена на Великдень

Твоя молитва:

- про проповідь Євангелія в Болгарії, особливо серед турків;
- про можливість випуску християнського журналу для дітей турецькою мовою;
- за дітей-місіонерів, щоб вони змогли розповісти про Христа багатьом друзям та однокласникам;
- щоб Господь давав нові сили для служіння й вільний час для сім'ї.

РАДІСТЬ ПОПРИ ВСЕ

Олена Зенченко

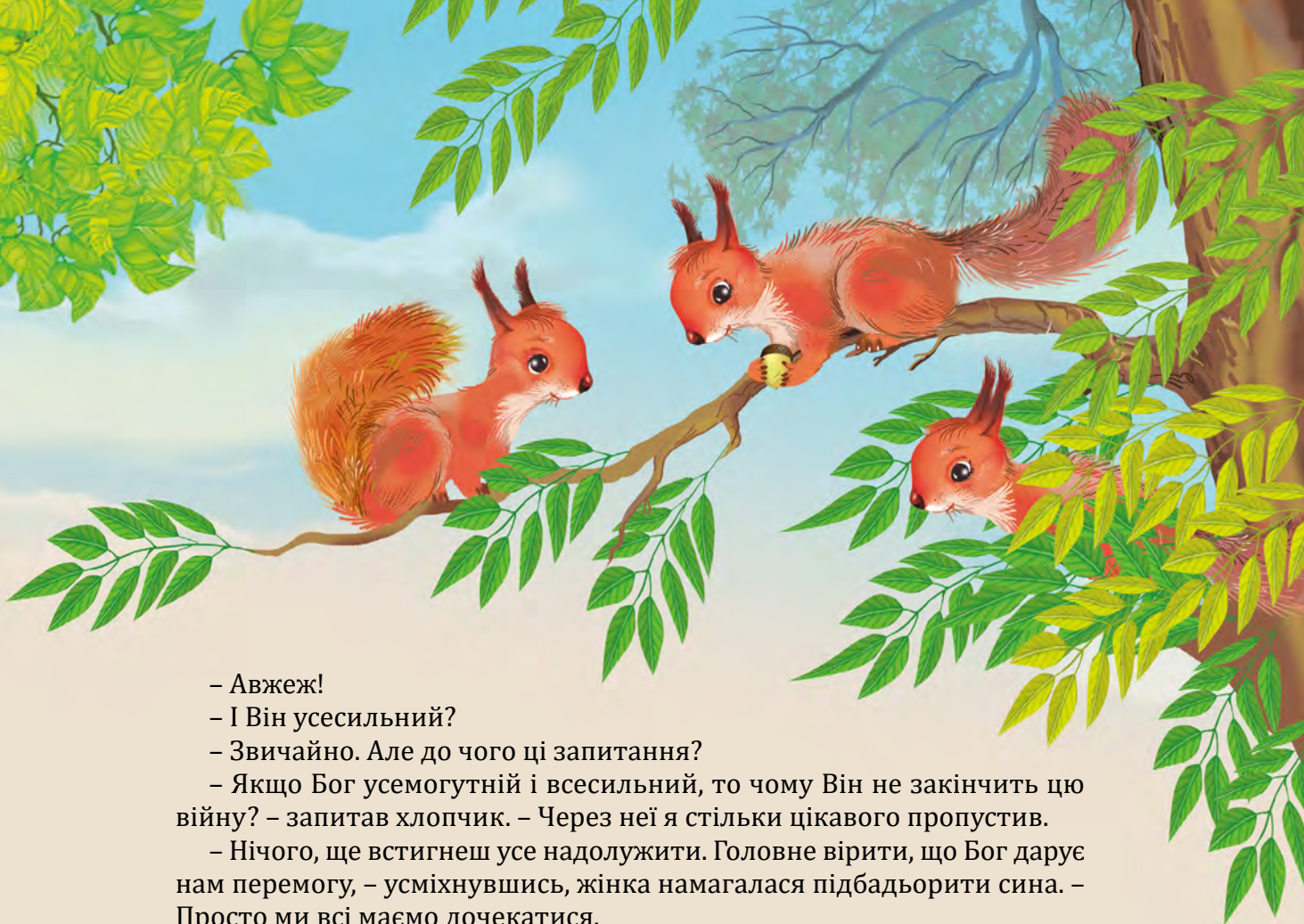
Нарешті після піврічної перерви відновили заняття з робототехніки, де діти створювали з лего різні фігурки й за допомогою комп'ютерної програми змушували їх рухатися. Для Євгенка, великого шанувальника лего, це був найулюбленіший гурток. Але з початком війни діяльність гуртка зупинилася на невизначений строк.

І ось чудовим літнім ранком хлопчик із мамою через парк поспішали на заняття. Проте радості Євгенко не виявляв, хоча напередодні неабияк тішився, уявляючи себе за конструюванням. Мама звернула увагу на серйозність сина, але не розпитувала, знаючи, що згодом він усе розкаже.

В Одесі вже кілька ночей поспіль вила сирена й лунали вибухи. Їхня родина, як і мешканці всіх прилеглих будинків неодноразово спускалися в паркінг, який слугував укриттям. Відчувалася страшенна втома, хотілося спати. Уже навіть виття сирен сприймалося як щось звичне, однак противний звук «мопедів» і віддалені вибухи змушували людей підводитися з ліжок і спускатися в укриття. Тож і не дивно, що вранці всі почувалися виснаженими.

– Мамо, а Бог усемогутній? – після тривалого мовчання поцікавився Євгенко.

– Авжеж!

– І Він усесильний?

– Звичайно. Але до чого ці запитання?

– Якщо Бог усемогутній і всесильний, то чому Він не закінчить цю війну? – запитав хлопчик. – Через неї я стільки цікавого пропустив.

– Нічого, ще встигнеш усе надолужити. Головне вірити, що Бог дарує нам перемогу, – усміхнувшись, жінка намагалася підбадьорити сина. – Просто ми всі маємо дочекатися.

– Але чому Бог уже зараз не зупинить ворога? Хіба Він не може його знищити?

– Бог усе може.

– То чому Він цього не зробить?

– Я не знаю, – щиро промовила мама. – Ми хочемо, аби було по-нашому, аби було мирно й добре, як раніше. Та чому Бог не зупинить війну – я не знаю. Однак вірю, що Він будь-якої миті може покласти їй край. Бог дуже хоче, щоб ми жили в мирі...

– І я також дуже хочу. Я так утомився від цієї війни... Це так несправедливо, – нижня губа хлопчика затремтіла, а на очах забриніли сльози.

Однак Євгенко не хотів засмучувати маму, тому відвернувся, вдивляючись у старий ясен. Аж раптом по стовбуру пробігла білочка, а за нею ще дві. Три руденькі стрибунки були мешканками цього парку. Людей вони анітрохи не боялися, бо вже давно привчені до частувань горішками й зернятками. Зараз білочки грали у квача. І хоча цих тваринок війна також не оминула – бідолашні страждали від нічних вибухів і виття сирен, – але зараз вони на повну насолоджувалися життям. Спостерігаючи за білочками, Євгенко вирішив: «Я не втрачати радості через війну! Бог – мій захисник!»

– Мамо, нумо швидше! Я хочу обрати найкраще місце у класі, – заявив хлопчик, відпустив мамину руку й, весело підстрибуючи, побіг уперед.

ПІСТРЯВА ЗГРЯЯ

Олена Хеттлер

У п'ятий день творіння Бог створив водних тварин і птахів. А чи знаєш ти, які птахи згадуються в Біблії? Знайди їхні назви!

(Чис. 11:31)

----- (Лев. 11:17)

----- (Бут. 8:7)

----- (Йов 28:7)

----- (Бут. 8:11)

----- (Втор. 14:14)

----- (Іс. 40:31)

----- (Пс. 102:7)

----- (Пс. 104:17)

----- (Іс. 13:21)

----- (Пісн. 2:12)

----- (Іс. 43:20)

----- (Пс. 84:4)

----- (Лев. 11:19)

----- (Іс. 38:14)

----- (Мт. 10:29)

----- (Лев. 11:16)

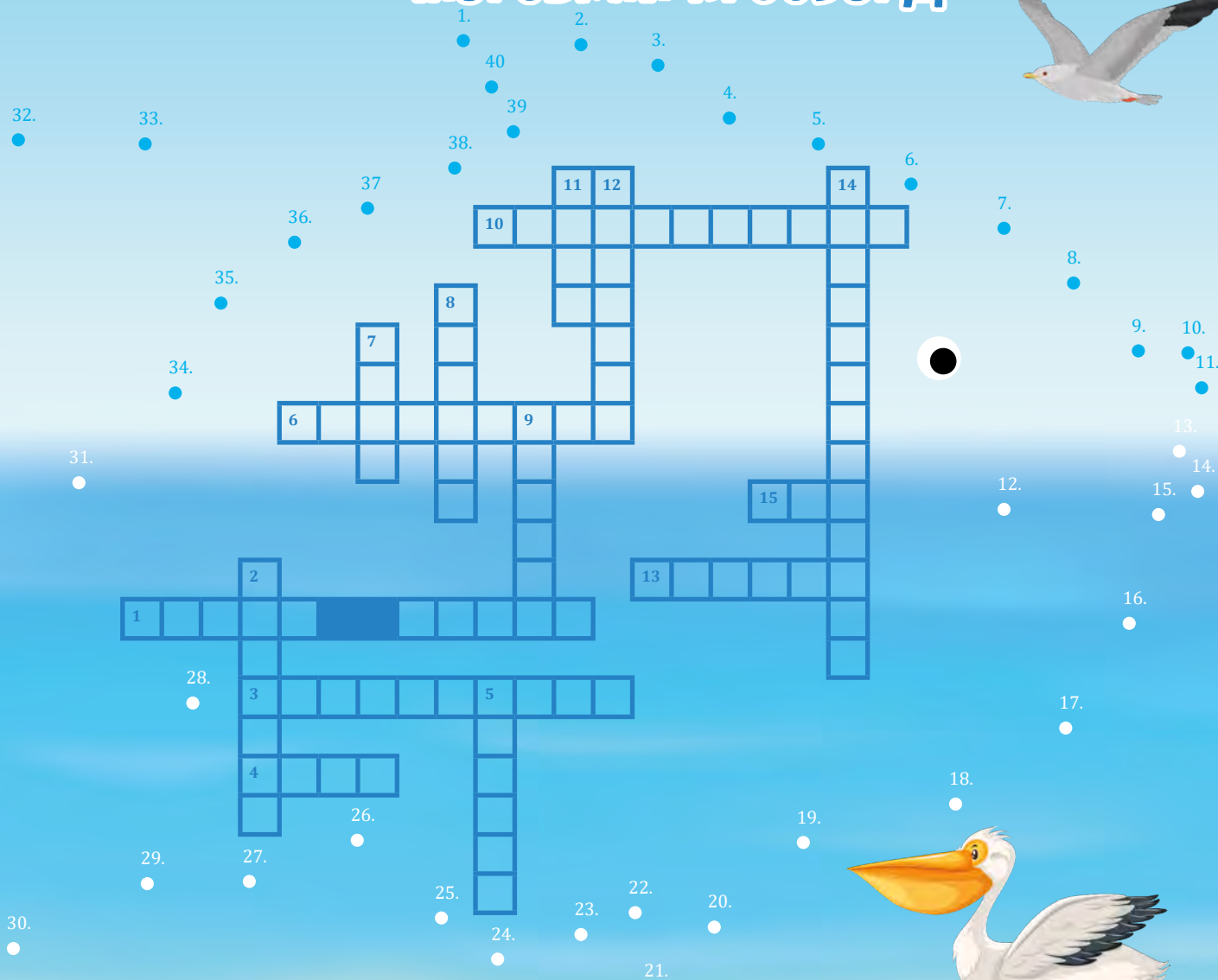

----- (Втор. 14:18)

----- (1 Цар. 10:22)

----- (Втор. 14:15)

МОРСЬКИЙ КРОСВОРД

По горизонталі:

1. Як ще називають Десять Заповідей?
3. Скільки учнів стало в Ісуса після того, як Його розіп'яли?
4. Хто звелів морю і вітру вщухнути? (Див. Мр. 4:39).
6. Заняття рибалок.
10. «Благословенний ти, коли входиш, і благословенний, коли ...» (Втор. 28:6).
13. Смачна риба, що живе тільки в дуже чистій воді.
15. Великий морський ссавець.

По вертикалі:

2. ... і жінка – творіння Господа.
5. Величезна хвиля.
7. Тварина, яка живе у воді та на суші.
8. Пісня у Старому Завіті.
9. Птахи, що прилітали до потоку, де відпочивав пророк Ілля.
11. Сторона світу.
12. Чим дихає людина?
14. Озеро, яке згадується в Новому Завіті.

З'єднай цифри навколо кросворда. Що в тебе вийшло?

БОЖЕ ТВОРІННЯ

СТЕЖИНКА 5/2024 Авторка ілюстрацій Марися Рудська

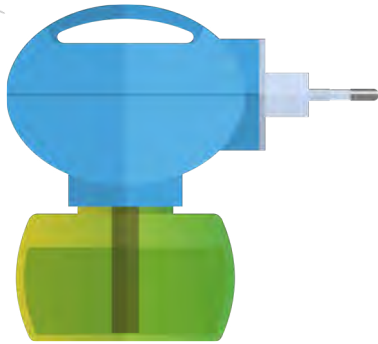

КОМАРИ ТА ФУМІГАТОР

Юлія Абаполова

Був тихий літній вечір. Комарики дзижчали в теплому повітрі. Після загального читання Біблії вся сім'я в гарному настрої готувалася до сну. Семко взяв фумігатор, усталив туди пластину та ввімкнув у розетку. Він підійшов до мами ближче й пошепки сказав їй:

– Мамо, хлопчики весь час до мене діло мають, мені вже страшно з ними спілкуватися, навіть наближатися до них боюся.

Семко стояв, похнюпивши голову. Хлопчики не давали йому проходу. Писали на асфальті погані слова на його адресу, кричали на нього, коли проходив повз.

Семко був хлопчиком сором'язливим, трохи незграбним.

Часто міг замислитись і не почути того, що йому кажуть.

Відповідав невлад, пропонував ігри, коли всі вже домовилися, у що гратимуть. Тому не потрапляв у загальну течію і був незручним для хлопців на вулиці. Діти часто його ображали.

– Мамо, я боюся виходити надвір. Бо починаю злитися на хлопців, здається, можу навіть ударити через образу. Я цього не хочу. Що більше вони мене кривдять, то більше я їх боюся й на них ображаюся. Невже я лишусь без друзів і буду зовсім самотнім?

– Синку, але ти вже маєш одного найвірнішого друга, пам'ятаєш?

– Так, мамо, це Ісус.

– Він може тобі допомогти. Він підійнявся на небеса, але залишив нам спадок – Свою благодать і силу. Ти можеш ними скористатися.

– Авжеж, але як? І що таке благодать? Невже я попрошу Його сили, стану суперчемпіоном у найбільшій вазі та зможу провчити хлопчаків? Ото було б чудово!

– Ну, суперчемпіоном у найбільшій вазі ти, мабуть, не станеш. Ба більше: так поводитися з хлопчиками не варто. Ісус не для цього залишив нам силу.

– Ех, а що ж тоді робити?

– Скористатися благодаттю – це особливе добре ставлення Господа до Своїх дітей. Ми можемо просити Бога про допомогу в різних ситуаціях. Благодать – це диво. Вона непомітна, але надзвичайно дієва. Я сама не знаю, як це відбувається. На що схожа благодать? Уяви, що твої страхи – це комарі. А пластинка у фумігаторі – це благодать. Вона розганяє страхи дивовижним чином. Скажи, що потрібно зробити, аби фумігатор зміг розігнати комарів?

– Його треба вставити в розетку!

– Правильно! Потрібно зробити дію – ввімкнути фумігатор. Так само з благодаттю – треба також зробити дію: повірити в неї, повірити в силу Божу, яка допоможе нам у важкій ситуації. Ось ти бачиш, як пластинка фумігатора розганяє комарів?

– Ні.

– І я не бачу. Але комарі припиняють кусатися, і ми можемо спокійно спати. Так і благодать – ми не бачимо, як вона працює, але до нас приходять Христовий мир, який заспокоює і дає правильні рішення, повертає ситуації якнайкраще, захищає нас. Ну що, Семко, попросимо для тебе благодаті й сили для розв'язання ситуації з хлопчиками?

– Так, звісно.

Вони помолилися й вирішили покластися на Божу допомогу та Його благодать і силу. З часом хлопчики якимось самі заспокоїлися, і Семко почав встигати пропонувати ігри, і уважність звідкись узялася. І мир прийшов, і друзі в Семка з'явилися. І сильним Семко став. Сильним вірою в Ісуса та Його благодать.

УСЕ БАЧУ, УСЕ ЧУЮ, УСІМ РОЗПОВІМ!

Ельвіра Цорн

Відразу скажу, що я – лісовий птах із неабиякими розумовими здібностями. Я можу дуже добре наслідувати різні звуки, наприклад, собачий гавкіт, козяче мекання, голоси інших птахів, які живуть по сусідству. Я маю гарну зорову пам'ять. Вона допомагає мені взимку знаходити запаси, які восени ховаю в різних місцях: під ледь помітні кущики трави, камінчики, галузки. А ховаю я на зиму до п'яти тисяч жолудів – це моя улюблена їжа. Мій сильний і гострий дзьоб пречудово підходить для очищення та розколювання жолудів і горіхів. Жолуді допомагають мені вижити взимку. Ну а з тих, які я не знаходжу, виростають дерева, тож про нас кажуть, що ми насаджуємо ліси.

Окрім жолудів, ми також харчуємося різною смакотою: від ягід і насіння до комах, дрібних ящірок і жаб. Спіймавши осу, я притискаю її черевце до гілки, відриваю отруйне жало й тільки тоді ковтаю.

А ще я маю звичку сідати на мурашник і дозволяти мурахам «прогулюватися» по моєму пір'ячку. Знаєш, чому це роблю? Мурашина кислота, яку при цьому виділяють комахи, просочується в моє пір'я, і я таким чином позбавляюся різних паразитів.

Авторка ілюстрацій Юлія Правдохіна

СТЕЖИНКА 5/2024

Нас, як і сорок, називають торохтійками, бо ми здіймаємо галас із будь-чого. І лісові мешканці тоді знають: треба бути наготові. Ми – спеціалісти з уміння виявляти небезпеку, оскільки Творець наділив нас дуже добрим слухом і зором.

Упізнати мене можна за яскраво-блакитними смужками на передпліччях, які видно за будь-якої погоди, за білими плямами на крилах, чорним хвостом і білим оперенням з внутрішнього боку хвоста. Верхня частина тулуба й животик – бежевого кольору, шийка – біла, з невеликими чорними смужками. На голові, трохи нижче дзьоба, можна побачити дві симетричні смужки, які схожі на вуса. Як бачиш, я справжня красуня у світі птахів! Тіло завдовжки сягає 15 см, а разом із хвостом – аж до 40 см, вага – від 150 до 200 грамів. Ходити я не вмю. Стрибаю і літаю, наче ширяючи, з гілки на гілку. Живу я зі своїми родичами практично на всіх континентах земної кулі. Нас понад 40 видів. Ми живемо в середньому 8 років.

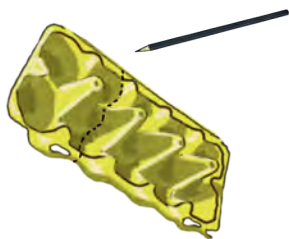
А ти зміг мене впізнати? Якщо ні, дозволь представитися: я – сойка (Garrulus).

СТРОКАТА ПТАШКА

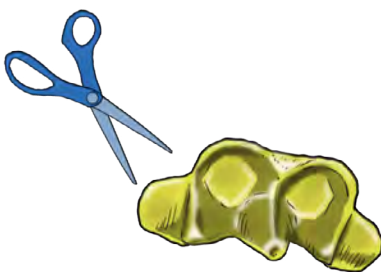
Олена Хеттлер

Тобі знадобляться:

- картонна коробка для пакування яєць,
- різноколірне пір'я,
- гумовий шнур (завдовжки 20 см),
- простий олівець,
- ножиці,
- універсальний клей,
- пензлик,
- фарби для малювання.

1. Намалюй на коробці з-під яєць мордочку птаха з очима та дзьобом, як показано на малюнку.

2. Виріж пташину мордочку по намальованій лінії.

3. Зроби ножицями великі отвори для очей, а з боків маски – по одному маленькому отвору для гумового шнура.

4. Розфарбуй очі та ніс пташки яскравими кольоровими фарбами. Очі можеш обвести темнішою фарбою.

5. Протягни шнур у маленькі отвори так, щоб його кінці виходили на вивірт маски. Закріпи кожен кінець міцним вузлом.

6. Приклей пір'я до задньої сторони маски. Щойно клей затвердіє, подріж стрижні пір'їнок, щоб вони не надто відстовбурчувалися.

7. Надягни маску й подивись у дзеркало. Ось яка гарна вийшла весела строката пташка!

ІСУС І МАТЕМАТИКА

Олена Хеттлер

Чи знаєш притчу про сіяча, яку розповів Ісус Христос? Селянин сів зерно, і одне впало біля дороги, інше – на каменях чи між бур'янами, і всі сходи загинули. А зерна, що впали на родючу землю, зійшли і принесли добрий урожай: «Одне в сто, одне в шістдесят, одне в тридцять разів» (Мт. 13:8).

Ісус хотів пояснити цією притчею, що Слово Боже, «посіяне» в серці людини, приносить великий плід, якщо ця людина дійсно «слухає і розуміє».

Ми із сім'єю вирішили перевірити на практиці: чи може з одного зернятка вирости багато нових? З підбраного восени житнього колоска ми посадили кілька зернят у діжку із землею. Незабаром з'явилися сходи, які добре перезимували на вулиці під дощем і снігом, а навесні пішли рости. А влітку пріспів урожай.

Порахуй: скільки стебел виростло з одного зернятка? —

Скільки зернят ти бачиш у цьому колоску? Приблизно —

Тепер додай до цього ще стільки ж, адже колос – чотиригранний, а на фото видно тільки його половина. Скільки зернят вийшло?

$$\dots + \dots = \dots$$

Якщо на кожному стеблі по одному колосу, скільки всього насіння має дозріти?

$$\dots \times \dots = \dots$$

Насправді не в кожному колосі виявилася однакова кількість житніх зернят, адже частина просто не визріла. Уявімо, що з наших 320 зернят насправді дозріла лише половина. Скільки це буде?

$$\dots : \dots = \dots$$

Отже, Ісус, звичайно ж, має рацію! Одне насіння може дати врожай у 30, 60 і 100 нових зернят. І навіть більше. Можеш перевірити сам – посади зернятко!

«КОРОЛІВСЬКИЙ» ПЕРЕКЛАДАЧ

Тамара Ламбріанова

Без власної мови, писемности, алфавіту не може жити жодна нація. Вірменський народ досі вдячний одному зі своїх самовідданих синів – Месропу Маштоцу, який створив літери сучасного вірменського алфавіту. Він був учителем і проповідником християнства.

Месроп Маштоц народився в селищі Ацик, провінція Тарон – це сьогоднішня Туреччина. Рік народження точно не відомий, 361 чи 362. Його батько Вардан був заможною людиною. Хлопчик здобув дуже хорошу освіту, володів грецькою, перською, асирійською та грузинською мовами. Замолоду він служив при дворі царя Хосрова IV, був воїном, потім придворним писарем.

Приблизно у 34 роки Месроп Маштоц став священнослужителем і почав засновувати християнські громади та парафіяльні школи. Хоча Вірменія з 301 року прийняла християнство як державну релігію, та простий народ досі не розумів Біблію: її переклади були тільки грецькою та асирійською мовами. Письмової вірменської мови не існувало. Читаючи Біблію публічно, Маштоц одночасно усно перекладав її на вірменську. Він усвідомив, що народу необхідні вірменська абетка й література.

Тоді одна частина Вірменії перебувала під владою Візантії, інша – Персії. Щоб підтримати Вірменське царство та його християнську релігію, Месроп Маштоц починає працювати над літерами для вірменської писемности. За сприяння царя Врамшапуха і глави вірменської церкви католикоса Саака Партева та з допомогою своїх учнів Маштоц створює 36 літер, які дуже добре передавали звучання мови.

Месроп Маштоц (361/362–440 роки).
Малюнок художника Ованеса
зі старовинного рукопису

Нові літери вперше використали для перекладу вірменською мовою Книги пророків Соломонових. Католикос Саак Партев і Месроп Маштоц починають перекладати всю Біблію рідною мовою: одну частину – з асирійської, іншу – з грецької. Вірменський переклад Біблії вийшов настільки досконалим, що багато дослідників і науковців назвали його «королем перекладів».

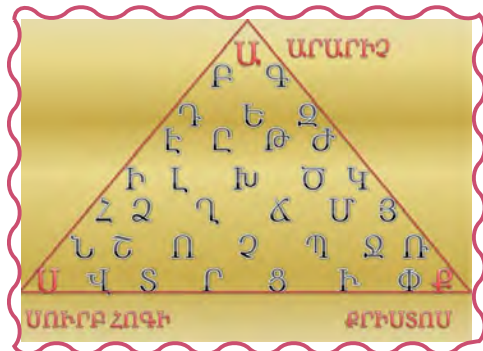
Після винаходу алфавіту Маштоц подав приклад викладання вірменської мови у школах, заснував монастирі, які стали центрами навчання та науки. Він також був великим вірменським поетом свого часу, писав духовні вірші. Маштоц уперше почав навчати у школі співи вірменською мовою.

СВЯТА ТРІЙЦЯ В АЛФАВІТНОМУ ПЕРЯДКУ

Гаяне Костанян та Олена Хеттлер

Якщо помістити вірменський алфавіт у трикутник так, як показано на малюнку, то вийде дивовижна річ. На вершині опиниться Ա – перша літера алфавіту. З неї починається слово Արարիչ = «арарич», що означає «Творець». У лівому нижньому куті – літера Ա. Це початок словосполучення Արքոց = «србос оги», у перекладі – «Святий Дух». Унизу праворуч – літера Ք, з якої пишуть слово Քրիստոս = «Христос», тобто «Христос».

Ти вже зрозумів, що кожна буква має свою назву. І це не просто назви, а імена та якості Бога, Святої Трійці. Якщо читати вірменський алфавіт слово за словом, то вийде молитва, яка славить Бога! Ось такий у неї вигляд цією мовою:

Արարիչ, Բովանդակ, Գոյույթանց Դատավոր,
 Երկնից Զօրավոր Էութօյուն.
 Ըստ հուն Թազաւոր՝
 Ժամանակի, Իրերի, Լույսի,
 Խավարի, Ծովերի, Կենդանիների, Համայնի.
 Զայն Դողանջական, Ճեմարան Մտաց՝
 Յիսուս Նազովրեցի.
 Շնորհ Ըգեշունչ, Զարին Պատժող,
 Զանասեր Ռաբբի, Սրբոց Վկա՝
 Տեր մեր Յանկալի ՈՒ Փառքի Քրիստոս:

Підстав українські слова у клітинки під відповідними вірменськими словами – назвами літер, і прочитай цю молитву.

Ա Творець	Բ Всеосяжний,	Գ сущого	Դ Суддя,	Ե небесна	Զ могутня
Է Істота,	Ը вічний	Թ Цар	Ժ часу,	Ի речей,	Լ світла,
Խ темряви,	Ծ моря,	Չ тварин,	Հ усього.	Ձ Голос	Ղ що дзвенить,
Ճ Джерело	Մ мудрости,	Յ Ісус	Ն Назорей.	Շ Благодать	Ո полум'яна,
Զ зло	Պ що карає,	Ջ самовідданий	Ռ-Рабин,	Ս святих	Վ Свідок.
Տ Господь	Ը наш,	Յ бажаний	Ի і	Փ славний	Ք Христос.

Божа Іскра

Вероніка Ашурко

У доброго фермера в гаражі жив Тракторець.

Тракторець був маленький, але дуже потужний. Фермер не міг натішитися своїм залізним помічником. Навесні, коли скрізь танув сніг і з'являлися перші квіти, Тракторець жодного дня не стояв без роботи. Фермер чіпляв до нього важкий плуг, і залізний друг орав поля та городи. Потім господар чіпляв сівалку, і Тракторець допомагав йому засівати поля пшеницею, ячменем і кукурудзою. Тільки після цього для маленького трудівника наставав відпочинок.

Якось Тракторець почув, що до гаража під'їхала якась машина. Вона голосно фуркала й гула. Наш малюк з нетерпінням чекав, коли ж нарешті відчиняться двері гаража, аби подивитися на гучного незнайомця. Чекати довелося недовго: двері широко розчахнулися, і нова машина постала перед захопленим поглядом залізного малюка. З кабіни вийшов фермер і, простягнувши міцні натружені руки, допоміг спуститися на землю своєму онукові. Джонні любив допомагати дідусеві, тому Тракторець добре знав цього малюка. А як йому подобалося, коли хлопчик проводив м'якою теплою долонькою по його залізному боці! Допитливий хлопчик засипав дідуса запитаннями, вдаючись у всі тонкощі фермерської справи. Ось і тепер Тракторець почув, як фермер щось розповідав своєму маленькому супутникові.

– Поглянь, Джонні! У нашій команді трудівників поповнення! Знайомся, це – Вантажівка. Тепер разом із Тракторцем вона допомагатиме мені обробляти поля та збирати врожай! – весело вигукнув господар.

Оце так... Вантажівка з перших хвилин вразила залізного малюка своїм зовнішнім виглядом: велика, з круглими осяйними фарами, лакованою блискучою кабіною, чималим кузовом...

– Оце машина! – тільки і зміг прошепотіти Тракторець від замилювання. – Навіть кермо та сидіння має шкіряні! – І він трохи засмутився, що сам зовсім не має такого ж блиску, як його нова знайома.

– Привіт, малий! – прогула Вантажівка. – Будемо друзями?!

– Так, будемо, – з радістю відповів Тракторець. – Тепер ми удвох служитимемо нашому господареві.

– Ти такий малюк, а що ти вмієш робити? – поважно поцікавилася Вантажівка.

– Чимало: орати землю, засівати її насінням... А що вмієш робити ти? – несміливо запитав Тракторець.

– Я велика і сильна! А ще й новенька! Тільки із заводу! Я багато чого можу! Возити каміння! Возити пісок! Возити всілякі вантажі!

«Але в нас тут не будівництво... Цікаво, навіщо господареві вантажівка?» – подумав малюк, проте нічого не сказав, бо був скромним і до того ж вихованим.

– Для кожної машини знайдеться своя особлива робота! – підтвердив він.

Аж ось настало спекотне літо. Друзі-машини не могли дочекатися, коли прийде їхня черга. Нарешті двері гаража відчинилися, і увійшов фермер у супроводі маленького Джонні.

– Гарний урожай цього року! – сказав він. – Господь благословив нас великою кількістю пшениці та ячменю!

Залізні друзі радісно переглянулися: цікаво, чия черга виходити на поле?!

– Ну, Джонні, а ось тепер нам знадобиться наша Вантажівка! Жнива в розпалі, і нам потрібно встигнути прибрати зерно з поля до перших дощів. – З цими словами господар відчинив двері кабіни, допоміг онуку вмотитися на сидінні, а сам сів за кермо щасливої Вантажівки.

Фермер дістав із кишені блискучий ключ і вставив у замок запалювання. Потім повернув... Вантажівка коротко зафуркала і... замовкла. Знову і знову господар намагався завести нову машину, але марно...

– Дивно, у чому річ? Повний бак палива, Вантажівка нова – я її придбав просто із заводу... Потрібно розбиратися...

Господар потягнув за спеціальну ручку біля керма й відкрив капот Вантажівки.

– Таке враження, що цій машині бракує іскри, щоб мотор завівся... Перевірмо свічки запалювання... Так-так... Ага, мокрі... Ну звичайно! Немає іскри – немає життя в машині, хоч навіть вона і блищить як нова копійка! – усміхнувся він. – Так і з людьми буває: немає іскри Святого Божого Духа, немає Його вогню – і не заведеться мотор, не проявиться цілюща сила Ісуса. Еге ж, онучку? – підморгнув чоловік своєму маленькому помічнику.

Маленький Тракторець не розумів, про що говорить господар зі своїм онуком, але подумки погодився з ним. Адже чоловік розуміється на машинах!

Не минуло й кількох годин, як фермер з онуком повернулися в гараж із добре просушеними свічками. Хазяїн вкрутив їх на місце і завів Вантажівку. Джонні був у захваті! Радісно співаючи улюблений псалом, вони поїхали на поле збирати врожай.

Бог у житті видатних людей:

Олександр Усик

Людмила Редькіна

Привіт, друже! Гадаю, ти не очікував мене тут побачити. 😊 А я до тебе з важливою місією! Прошу, уважно прочитай усе, що тут написано.

Хочу розповісти тобі, наскільки важливо в усіх обставинах залишатися вірною людиною.

Чомусь мені здається, що у своєму житті ти вже стикався зі зрадою, або хтось тебе, можливо, підводив. Таке часто трапляється у школі: сьогодні ти з новою грою у смартфоні або маєш трошки більше кишенькових грошей – і ти в центрі уваги однокласників. Їм з тобою цікаво. А завтра отримав погану оцінку або розбився телефон – і про тебе забули. У дорослих теж так, на жаль, буває.

Одного дня я подумав, що не хочу бути невірною людиною! Я вирішив не зраджувати тих, кого люблю, і не зважати на думки інших про мене. Однак, знаєш, інколи це доволі складно... Адже буває, що ти не хочеш обманювати батьків, але брехня якось сама лізе. Ти зовсім не плануєш образити чи принизити друзів, але так хочеться бути крутим – і ти це робиш. А чи знаєш ти, що це і є зрада, невірність?

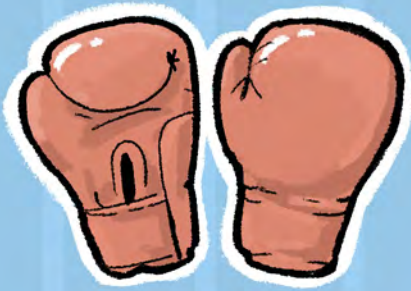
Я вирішив у своєму житті вірити Богові й намагаюся берегти свою вірність Йому. Переконалий, що Біблія не обманює: «Вірна людина багата на благословення...» (Пр. 28:20).

Так-от, зараз я хочу поділитися з тобою найважливішою історією зі свого життя.

Як ти зрозумів, я – спортсмен Олександр Усик. Розповім трошки про себе.

Виріс я у звичайній родині. Я дуже поважав своїх батьків. Тато завжди мені говорив: «Дурні люди нікому не потрібні, треба добре вчитися». А мені дуже подобався спорт, більше, ніж математика, наприклад...

Проте я залишався вірним своєму батькові й не хотів його підводити, тому дуже намагався не приносити додому поганих оцінок.

Однак любов до спорту перемогла. Спочатку я захоплювався футболом, навіть грав за юнацьку команду «Таврія». Але в 15 років зацікавився боксом, тож почав багато часу проводити у тренувальній залі, аби досягнути успіхів. Дехто глузував з мене, коли я приходив на тренування о 15.00, а закінчував о 19.00, хоча заняття тривали лише 2 години. Але глузування мене не зупиняли. Я попри все залишався вірним улюбленій справі.

Можливо, ти чув, що нещодавно я провів дуже важливий бій? О... Це знакова подія для мене та всієї України! Про цей поєдинок моя команда намагалася домовитися ще з 2021 року. І для мене ця перемога була надзвичайно важливою.

Перед боєм завжди багато підготовки. Важливо тренувати все: біг, удари, зміцнювати всі м'язи, а також не зважати на різні образливі слова та поведінку фанатів суперника. Мій суперник Тайсон Ф'юрі мав перевагу, бо вищий за мене й має довші руки. Він навіть не захотів поглянути на мене перед камерами, демонструючи власну перевагу. Я витримав усе це.

Однак особливо зачепили слова Ф'юрі про те, що моя перемога неможлива. Я тоді сказав: «У Господа немає нічого неможливого!» І це правда! Я нітрохи не засоромився проголосити це на весь світ і зберігав спокій, бо знав, що зі мною Бог!

Господь допоміг мені перемогти! Тепер я абсолютний чемпіон світу у важкій вазі. Уявляєш? Те, чого прагнув, здійснилося, і я – чемпіон!

Проте такі успіхи не змінюють моїх принципів. Я вважаю, що найголовніша моя перемога – це те, що я християнин. Друга перемога – моя дружина й четверо діточок. А потім уже все решта...

А тепер поміркуй і дай відповіді на запитання. Це допоможе тобі трошки більше про мене дізнатися. Розгадай шифр: літера, яка тобі потрібна, розташована між двома літерами алфавіту. (Наприклад: АВ – між ними літера Б, тож її і записуємо.)

1. Що для мене найскладніше?

РТ ЛН ЗІ ПЄ ДЄ МО МО ІЇ РТ СУ ЩЮ

— — — — —

2. Хто допоміг мені стати чемпіоном?

СУ ЯБ СУ НП

— — — —

3. Яку Біблійну історію я згадував перед важливим боєм?

ГЄ ЯБ БГ ЗІ ГЄ ІЇ БГ ДЄ КМ ДЄ СУ ДЄ МО ЩЮ

— — — — — — — — — — — — — — —

4. Що ще я вважаю за перемогу в житті?

ЦШ ДЄ РТ МО ДЄ ЄЗ ЗІ СУ СУ ЮА

— — — — — — — — — —

Людмила, 12 років,
с. Дроздинь, Рівненська обл.

Анастасія, 10 років,
с. Дроздинь, Рівненська обл.

ЖИТТЯ НАДИХАЄ

Наші читачі просили розповісти про художницю «СТЕЖИНКИ» Юлію Правдохіну. Слово їй самій!

Вітаю, любий читачу! Майже 30 років я з великою радістю малюю ілюстрації для журналу «СТЕЖИНКА». За освітою я книжковий графік, закінчила Національну академію образотворчого мистецтва та архітектури.

Дуже люблю малювати для дітей. Проілюструвала понад 50 дитячих книг. Мені приємно, що маю можливість співпрацювати з найкращими українськими графіками, які створюють чудові ілюстрації для дитячого християнського журналу.

Як я знаходжу ідеї для малюнків? Надихає життя: природа, подорожі, книги, музеї, виставки й роботи інших художників. Малюю я в різних стилях, за допомогою різних матеріалів та прийомів. Найважливіше для мене – донести думку автора до читача.

«Давид пасе овечок»

Марко, 7 років, с. Іллін, Рівненська обл.

Юлія, 12 років,
с. Цумань

Християнський журнал
для дітей молодшого та середнього
шкільного віку

Виходить шість разів на рік.

Видається на добровільні пожертвування.

Тираж 25000 прим.

Засновник
РО «УМТ "СВІТЛО НА СХОДІ"»

Головний редактор: Вальдемар Цорн

Відповідальна редакторка: Ганна Назаренко
Редакція: Олена Хеттлер, Ельвіра Цорн,
Ганна Мікусевиц, Олена Зенченко, Ірина Савченко, Людмила
Редькіна (переклад творчих завдань із російської)

Журнал зареєстровано в Міністерстві юстиції України.
Свідоцтво про державну реєстрацію:
серія КВ, № 23368-13208ПР від 24.05.2018.

Підписний індекс 06597

Адреса редакції в Україні:
РО «УМТ "СВІТЛО НА СХОДІ"», вул. Хорольська, 30, м. Київ,
Україна, 02090.
Телефон: (44) 296-86-39; факс: (44) 296-87-73;
e-mail: info@sns.org.ua

Адреса редакції в Німеччині:
LICHT IM OSTEN, Postfach 1340, 70809 Korntal, GERMANY.
Телефон: +49 711 839908-23; факс: +49 711 839908-4;
e-mail: tropinka@lio.org
Instagram: tropinka_de

Адреса представництва у США:
USA, LIGHT IN THE EAST, P.O. Box 185, Orangevale, CA 95662
Tel.: +1 (916) 223-1191, e-mail: liteusa@lio.org

**Оформити підписку на журнал, надсилати листи
й матеріали можна за будь-якою з наведених адрес.**

Пожертвування можна надсилати на адресу:
РО «УМТ "СВІТЛО НА СХОДІ"»,
р/р UA38305299000026006000117462
АТ КБ «Приватбанк» м. Києва,
Код ЄДРПОУ / ІНН: 14300272.

У призначенні платежу зазначити:
«Пожертвування на журнал "Стежинка"», ПІБ, адресу
й номер телефону отримувача журналу.

Пожертвування із західних країн можна надсилати
чеками на адресу редакції у Німеччині або переказами
на банківський рахунок:
IBAN DE07604500500009916425
SWIFT/BIC SOLADES1L BG
Kreissparkasse Ludwigsburg

Номер підписано до друку 30.06.2024.

Надруковано ТОВ «Новий друк»,
вул. Магнітогорська, 1, м. Київ, Україна, 02660.

Обкладинка. *Лл. Катерина Правдохіна*

Комп'ютерна верстка: *Ганна Мікусевиц*

*Цитати Священного Писання наведено з Біблії в перекладі
Р. Турконяка.*

© «СВІТЛО НА СХОДІ», 2024.
ISSN 2194-3796

 stezhynka

www.sns.org.ua **stezhynka_ua**

 stezh.com

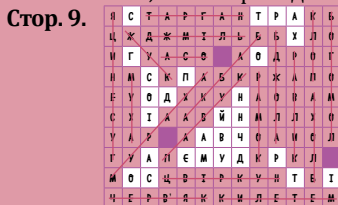
«Ісус розмовляє з Никодимом»

Ліза, 12 років, м. Суми

Стор. 4. «Початком мудрості є страх Господній; добрий розум у тих, хто його має» (Пс. 111:10). Про страх.

Стор. 5. «Господь – моє світло і моє спасіння: **кого мені боятись?»** (Пс. 27:1). ЯБЛУКО, КИТ.

«Я лягаю, сплю і прокидаюся, бо Господь підтримує мене» (Пс. 3:6).

«Страх Господній навчає мудрості, і славі передує покір» (Пр. 15:33).

1. Павук. 2. Сарана. 3. Мурашки. 8 ніг, 6 ніг, 4 крила, 4 крила.

Стор. 14. Перепел, крук, голубка, орел, лелека, горлиця, ластівка, журавель, горобець, пава, ібіс, сокіл, ворона, пелікан, сова, страус, одуд, яструб, чапля, чайка.

Стор. 15. По горизонталі: 1. Закон Божий. 3. Одинадцять. 4. Ісус.

6. Риболовля. 10. Виходитимеш. 13. Форель. 15. Кит.

По вертикалі: 2. Чоловік. 5. Цунамі. 7. Жаба. 8. Псалом. 9. Ворони.

11. Схід. 12. Повітря. 14. Генісаретське.

Вийшов контур риби.

Стор. 23. 4, 40, 40+40 = 80, 4x80 = 320, 320:2 = 160.

Стор. 25. Творець Всеосяжний, суцього Суддя, небесна могутня Істота, вічний Цар часу, речей, світла, темряви, моря, тварин, усього. Голос, що дзвенить, Джерело мудрості, Ісус Назорей. Благодать полум'яна, зло що карає, самовідданий Рабин, святих Свідок. Господь наш, бажаний і славний Христос.

Стор. 29. Смирнення, тато, Давид і велетень, чесне життя.

Стор. 32. Зброєносець, музикант, пастух, воєначальник, цар.

КИМ БУВ ДАВИД

Закресли всі літери «Г» та «І» й дізнайся,
ким за своє життя був Давид.

З Б І Г Р О Г Є І Н О Г С
И І З Г У М Ь І Ц Г Е
К І Т П А Г С Т І
Г А Н І Н Є О І В Х У
Г А І Н Є О І В Х У
Г А І Н Ъ Н І І
Ч А Г Л Ь Н І І
А
Р

9 786177 228843